

8. ПРОЩЕНИЕ И ЧИСТА СЪВЕСТ

А. ПРОЩЕНИЕ

а) Ключови стихове

1 Ин. 1:5-9; Евр. 9:22
Еф. 4:32; Мт. 6:14-15
Лк. 6:37-38; Мк. 11:25

б) Какво е прощение?

"Бог е светлина и в Него няма никаква тъмнина. Ако речем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнина, лъжем и не действваме според истината. Но ако ходим в светлината, както е Той в светлината, имаме общение един с друг и кръвта на Сина Му Исус ни очиства от всеки грях.

Ако речем, че нямаме грях, лъжем себе си и истината не е в нас. Ако изповядаме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда." (1 Ин. 1:5-9)

Бог е светлина и когато ходим в Неговата светлина, ние сме в общение с Него и с останалите вярващи. Когато отстъпим от Божията светлина, ние стъпваме в тъмнината. Опасно е да живеем в тъмнина, защото не знаем накъде вървим, тогава общението ни с нашия Небесен Отец и другите вярващи ще бъде разрушено.

Илюстрацията долу ни показва, как живеем с останалите християни в светлината на Исус, в която сме били въведени чрез Святия Дух. Вън от кръга на тази светлина е тъмнината на царството на Сатана. Желанието на Сатана е да ни изблъска от кръга на светлината в тъмнината. Той използва много средства като умора, страх, студенина, непокорство на волята, обезверяване, непростителност, нараняване и болки, за да ни накара да вървим в тъмнината.

Най-тъмното място е въвн от Божията светлина. Ето защо християнин, който е отстъпил от пребиваването в тази светлина, ни се вижда, че в по-голяма тъмнина, отколкото един невярващ, който никога не е познавал христовата светлина.

Разбитото общение с Отца може да бъде възстановено чрез Исус Христос, Който е нашият защитник пред Отца (1 Ин. 2:1-2). Нашият защитник или адвокат ще вземе нашето дело в момента, в който помолим за прошка. Той ще бъде в присъствието на Отца и ще защити нашето дело и ще възстанови общението ни с Бог Отец. Ние можем да бъдем освободени от греховете си като ги изповядаме с устата си и се обърнем от тях. Ако направим това, Бог ни е обещал прощение, което е толкова съвършено, че Той забравя кога за първи път сме съгрешили.

"А на Онзи, Който може да ви пази от препъване и да ви постави непорочни в радост пред Своята слава, на единствения Бог наш Спасител, чрез Исуса Христа нашия Господ, да бъде слава и величие и преди всичките векове, и сега, и до всичките векове. Амин." (Юда 24, 25)

Христос умря за греховете ни (1 Кор. 15:3) и ги понесе всичките върху Себе Си, но ние трябва да отдадем себе си заради това дело като изцяло ги предоставим на Бога, т.е. да ги изповядаме.

в) Кръвта на Исуса

Без проливане на кръв няма прощение (Евр. 9:22). Божият закон изисква наказанието за твоя грях да е смърт (Ез. 18:4; Рим. 6:23). Исус, единственият безгрешен човек, трябва ше да пострада, за да те спаси от твоя грях и да те върне отново при Бога (1 Пет. 3:18). Само чрез кръвта на Исуса можеш да бъдеш очистен от греха си. Ние сме оправдани чрез христовата кръв. Това е Божията част от работата за изкуплението. Ние бяхме обявени за банкрутирвали по отношение на праведността, но Исус дойде и плати дълговете ни на кръста. Цялата Негова

праведност беше платена за нашата сметка. Кръстът е най-висшата проява на Божията любов (Рим. 5:8).

"Човекът на подсъдимата скамейка беше признат за виновен. Съдията, макар и стар приятел, не счете вината му за малка. Той го осъди възможно най-тежко и след това му даде чек за цялата сума. Защото Бог е свят, Той трябваше да накаже греха със смъртна присъда. На кръста, Бог-съдията слезе от наказателната скамейка и плати твоя дълг чрез кръвта на Исуса."

Артур Уолис "Живейки по Божия начин"

г) Защо прощава?

Любовта винаги прощава. Исус показва това дори на кръста (Лк. 23:34). Къде щяхме да сме без простителен Бог? (Евр. 9:27-28). Простителен дух е това, което трябва да имаш в сърцето си, дори преди другият човек да каже "съжалявам". Исус поучаваше, че ако не простиш на брат си, то и Отец в небето не ще ти прости (Мт. 6:5-15).

"Бивайте един към друг благи, милосърдни; прощавайте си един на друг, както и Бог в Христа е простил на вас." (Еф. 4:32)

Винаги прощавай, дори ако другият е по-виновен или изцяло виновен. Ти си отговорен пред Бога за възстановяване на разбити взаимоотношения, без значение кой е виновен или колко пъти другият ти съгрешава. (Лк. 17:3,4)

"Прощавай и ще ти се прости!" (Лк. 6:37)

Ако не простим, тогава Бог не може да ни прости. Само прощението ще отвори канала за вярата да действа в нашите сърца. Прощението е основната предпоставка да имаме възможност за достъп до Бога в молитва (Мк. 11:25). Ако позволим негативни изявления или болезнени действия от страна на други хора да ни разяждат, ние даваме път на Сатана в нашия живот. Ние може и да се освободим от това като простим на хора, независимо колко прави сме ние и колко грешни са те. Тогава това позволява на Бога да ни възстанови и

изцели. Горчивината е оръжие на Сатана, затова не позволявай да пуска корени. Горчивина е всяка мисъл, дума или дело, различно от прощението, произтичащо от нараняването.

Б. ЧИСТА СЪВЕСТИ

а) Ключови стихове

Рим. 2:15; Евр. 9:14

Евр. 10:22; 1 Тим. 1:19

1 Тим. 1:5; Д.А. 24:16

б) Какво е съвест и как функционира тя?

Нашата съвест е вътрешен подтик, който изпълнява това, което ние "мислим" за грешно. Това е вътрешен глас, който ти свидетелства, обвинява те, ако мислиш, че грешиш, или те оправдава, ако мислиш, че си прав (Рим. 2:15). Ако обръщаш внимание на тези подтици ще имаш добра и чиста съвест (1 Тим. 1:5). Ако ги пренебрегваш, ще имаш виновна съвест (Евр. 10:22). С други думи твоята съвест е звънец за тревога, който Бог използва, за да те събуди, за да те предпазва, за да разбереш, че нещо не е наред. Всеки има съвест, но когато трябва да се оцени, кое е правилно и кое е грешно, различни съвести могат да имат различни мнения. Понякога звънецът на съвестта не звъни, когато трябва, а понякога има фалшиви тревоги. Нашата съвест не е разумна, тя само подтиква към това, което "знае", че е право. Ние можем да се опитаме да я укрепим, "да я откупим" или да я отречем, но ако го направим, ние само ще изградим напрежение в живота си. Може да имаме възможността да забравим това напрежение за определено време, но рано или късно то ще изплува - често като болест или в огорчение. Бог ни е дал съвест да ни помага, за да Му се покоряваме. В идеалната ситуация тази съвест ще бъде винаги програмирана да ни показва, когато правим нещо, дали е което Бог иска, или не иска от нас. В нашето паднало състояние,

човек има съвест, която не винаги отразява Божията съвършена воля. Хората са възпитавани през детството по различен начин. И когато растем нашата съвест се обучава. Тази програма на съвестта може или не може да е във връзка с това, което Бог наистина желае. Това, което са ни учили, че е правилно или неправилно, ще определи как нашата съвест ще работи. Нашата съвест е като компютър. Той ще даде правилни отговори, ако сме подали правилно информацията. Бог иска да програмираме съвестта си, за да може тя да действа като наш водач или компас, който винаги ще посочва Божия път винаги, когато трябва да вземем решение. Това ще ограничи непокорството ни и ще ни помогне да вършим това, което Бог иска.

Ние трябва да позволим на Бога да промени съвестта ни чрез Словото Си, позволявайки Му да подновява умовете ни. Това изисква време.

в) Божиите граници

Хора с по-слаба вяра и съвест се нуждаят от правила, за да живеят в тях, които да ги спират, когато вършат нещо неправилно. Това означава, че те често поставят граници, които не са особено Божии, но те често са спирачки, които им помагат. Тяхната съвест е обучена да им помага, когато са в тези граници.

Хора със здрава съвест, която е основана на Словото на Бога, не се нуждаят от въздържания в живота си, имайки съвест, поставяща Божиите граници. Това е една голяма помощ да вървим в подчинение с Бога. Всъщност помага ни да живеем чрез вяра (Рим. 14:23). Запомни, твоята съвест е Божият звънец за тревога. Ако звъни, трябва да разбереш, дали Бог не ти показва нещо, което не е наред. Нека твоята съвест се превръща в Божия охрана в твоя живот.

г) Какво става при обръщението?

При воденето до обръщение Святият Дух използва твоята съвест, за да те накара да се почувстваш виновен. Негова е работата да обвинява (или да убеждава) света за вина във връзка с греха, за правда и за съд (Ин. 16:8). Неговото убеждаване ти посочи Христа. Това беше истината на Евангелието, внесено в твоя живот, което просветли съвестта ти и донесе ново съзнание за греха, което не си имал досега. Нашата съвест става по-чувствителна към Божия начин, когато позволяваме на Божията истина повече да навлиза в живота ни. Това не означава, че ще се чувстваме по-виновни. В действителност, когато се научим да вървим в Божия път, ще открием, че в много неща имаме по-голяма свобода (1 Кор. 8:7-8). Ние трябва да сме изпълнени със знание за Божията воля (Кол. 1:9).

д) От значение ли е чистата съвест?

Нашето спасение е да ни освободи от осъждане (Рим. 8:1), но ако твоята съвест не е чиста, тогава ти винаги ще бъдеш под осъждане и вина. Това ще засегне:

(i) Твоето общение с Бога

Вината блокира общението ни с Бога като ни кара да се чувстваме нечисти в присъствието на святия Бог. Нямаме смелост да погледнем Бога в очите, нито да Му говорим. Причина е да не можем да приемем в пълнота Божията любов в живота си. Ако имаме неприятности със съвестта си, ще се чувстваме недостойни и може би сме попаднали в областта на греха, с който трябва да се справим. Веднъж след като се справим с греха и имаме отново чиста съвест, можем смело да вървим пред Бога отново и да знаем, че няма нищо, което да ни осъжда, и затова ще имаме Божията любов в живота си.

(ii) Твоята вяра

Силна вяра и виновна съвест не вървят заедно (Рим. 14:23).

(iii) Твоя молитвен живот

Ако твоята съвест ти посочва някоя област на грях, то тогава Бог ще те накара да оправиш всичко, така че съвестта ти да бъде отново чиста.

(iv) Твоето желание за Божието Слово

Виновната съвест те ограбва от всякакъв апетит, особено за Божиите неща, включително и Неговото Слово.

(v) Твоето свидетелство

Сатана ще се опита да те убеди, че си лицемер, и няма да имаш отговор, ако си с нечиста съвест.

е) Как да запазим съвестта си чиста и свободна от вина?

Нашата съвест може да бъде чиста и свободна от вина. Кръвта на Исуса е достатъчна да умие всички ни грях и да успокои съвестта ни и да я направи като нова. За да отдадем себе си на изчистващата работа на Христа, има четири стъпки.

(i) Незабавна изповед на греха

Направи това в момента, в който осъзнаеш греха (1 Ин. 1:9). Грехът помрачава съвестта ни, за да не можем да отидем при небесния си Отец с чисто сърце и уверен дух. Моли се както Исус учеше: "Прости ни дълговете".

(ii) Вярвай в обещанието за очистване.

Бог е верен и праведен да ни освободи и очисти (1 Ин. 1:9). Нашата съвест е очистена от кръвта на Исус (Евр. 9:14). Това изцяло ще ни освободи от вина. Всяка останала вина е от

дявола, който се опитва да ни обвини, но ние не можем да се съпротивим на това и да го отхвърлим, защото не е от Бога.

(iii) Покорявай се на съвестта си

Ти трябва да направиш повече от това да изповядаш провала си - трябва да спреш да се проваляш (Як. 1:22). Не трябва да изпълняваш това, което съвестта ти диктува, като знаеш, че това е Божия път.

(iv) Продължавай да ходиш в светлината (1 Ин. 1:7)

Това означава да се държиш отворен за Бога, чувствителен към Святия Дух, да си готов да се подчиниш, когато Бог изяви волята си. Павел каза: "Затова и аз се старая да имам всякога непорочна съвест и спрямо Бога, и спрямо хората." (Д.А. 24:16). Ние трябва да правим същото!

ж) Тежка съвест

Когато човек съзнателно игнорира съвестта си, тя ще стане тежка и ще спре да говори. Това е, което Павел считаше за "пригоряла съвест." (1 Тим. 4:2). Това е едно опасно състояние, в което можем да попаднем, когато се чувстваме свободни да правим всичко, и ако останем в това състояние ще загубим вечността. Това е като да си неспособен да усещаш болка. Болката ни предупреждава за предстояща вреда: без това предупреждение, ние можем да бъдем много наранени.

Твоята съвест е един от най-ефективните инструменти, дадени ти от Бога, за да ти помага да живееш в правилно общение с Него.

з) Въпроси и дискуссионни точки

1. Необходимо ли е да осъзнаеш, че си опростен и имаш чиста съвест?

2. Има ли нещо, за което Бог няма да ни прости?
3. Бог прощава ли, ако някога извършим грях и го изповядаме и помолим да ни прости за него?
4. Какво да направим, ако брат ни съгреша? (Лк. 17:3-4)
5. Кой трябва да възстанови човека, завладян от вина (грях) и с какви мотиви (или дух) ще възстановим грешащия брат? (Гал. 6:1)
6. Защо Бог настоява да прощаваме на другите, дори ако те са изцяло виновни?
7. Изброй имената на онези, на които не си простил. Помоли Бог да ти ги припомни. Вземи решение да простиш на всеки един. Призови Бога да ти даде простителен дух, който да премахне всичкия гняв и огорчение от сърцето ти и вместо всичко това да го изпълни с Неговата любов.
8. Защо при неподчинение на съвестта, се появява напрежение в живота ни.
9. Защо много хора в света "изглежда" че вършат онова, което им е угодно, и не се чувстват виновни?
10. Увери се, че имаш чиста съвест. Ако няма нищо, което да те безпокои, не се превръщай в човек, който се самонаблюдава и търси нещо, което не съществува. Ако нямаш ясно свидетелство, че всичко е наред, моли се с молитвата на Давид в Псалом 139:23-24 и когато Бог отговори, изпълнете четирите стъпки, упоменати в учебния раздел.

и) Обобщение и приложение

1. Бог свободно дава своето прощение на онези, които изповядват греховете си.
2. Кръвта на Исус осигурява прощение, тя може да ни очисти и направи праведни пред Бога.

3. Покаянието е промяна на ума и посоката. Писанията ни инструктират да докажем покаянието си чрез нашите дела (Мт. 3:8; Д.А. 26:20). Да простим на другите, без значение колко грешни са те, е част от нашето покаяние като ученици на Исус.
4. Бог ни прощава много и очаква от нас да прощаваме по същия начин (Мт. 18:21-35).
5. Нашата съвест е Божият звънец за тревога и ние трябва да позволим на Бога да я програмира правилно, така че да посочва Неговия път.
6. Нашата съвест поставя граници, които ни охраняват по вървенето ни по Божия път.
7. Да пренебрегваш съвестта си е опасно, както да пренебрегваш болка. Това обикновено води до голямо нараняване.
8. Уверението ни за прошка от Бога изяснява съвестта ни и да я освобождава от вина.